

Goedkeuring van het achttiende en het negentiende Protocol bij de Nederlands-Belgisch-Luxemburgse douane-overeenkomst, van enige besluiten, houdende voorlopige inwerkingstelling van wijzigingen van het tarief van invoerrechten en schorsing van de heffing van invoerrecht, en van een tweetal op 22 december 1958 te Brussel tussen de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie gesloten Overeenkomsten inzake de vaststelling van een gemeenschappelijk douanetarief voor de produkten voorkomende op de lijsten A 1 en A 2 van bijlage IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Euratom)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Algemeen

De nederlegging van de laatste akten van bekrachtiging van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (*Trb.* 1957, 74 en 91; zie ook *Trb.* 1957, 249), het welk is goedgekeurd bij de wet van 5 december 1957 (*Stb.* 493), en van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (*Trb.* 1957, 75 en 92; zie ook *Trb.* 1957, 250), hetwelk is goedgekeurd bij de wet van 5 december 1957 (*Stb.* 494), heeft op 13 december 1957 bij de Regering van de Italiaanse Republiek plaatsgevonden. In verband daarmee zijn die verdragen, welke hierna zullen worden aangeduid als het E.E.G.-Verdrag, onderscheidenlijk het Euratom-Verdrag, ingevolge artikel 247, tweede alinea, van het E.E.G.-Verdrag, onderscheidenlijk artikel 224, tweede alinea, van het Euratom-Verdrag met ingang van 1 januari 1958 in werking getreden. Ingevolge de artikelen 13 en 14 van het E.E.G.-Verdrag en de artikelen 93 en 94 van het Euratom-Verdrag moesten enige uit de verdragen voortvloeiende maatregelen op 1 januari 1959 een aanvang nemen.

Die maatregelen zijn:

a. E.E.G.-Verdrag: de Lid-Staten moeten ten aanzien van het onderlinge goederenverkeer een verlaging van invoerrechten toepassen ten bedrage van 10 pct. van de op 1 januari 1957 toegepaste rechten;

b. Euratom-Verdrag: de Lid-Staten moeten ten aanzien van het onderlinge goederenverkeer alle invoerrechten afschaffen voor de goederen, voorkomende op de in bijlage IV van het verdrag opgenomen lijsten A 1 en A 2; voor die goederen moeten zij tegelijkertijd een gemeenschappelijk douanetarief invoeren.

Ad a. De verlaging met 10 pct. ingevolge het E.E.G.-Verdrag moet blijkens artikel 9 worden toegepast zowel ten aanzien van goederen, herkomstig uit de Lid-Staten, als van goederen, welke van oorsprong zijn uit de buiten Europa liggende landen en gebieden, bedoeld in artikel 131 van het verdrag, zulks op grond van artikel 133, eerste lid. De verlaging is niet van toepassing op de goederen, welke onder de werkingsfeer van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vallen. Die goederen zijn in het onderlinge goederenverkeer tussen de tot dat verdrag behorende Lid-Staten reeds volledig vrijgesteld van de heffing van invoerrechten, terwijl ten aanzien van importen uit derde landen in de landen van de Gemeenschap voor Kolen en Staal door de Lid-Staten van die Gemeenschap invoerrechten zijn vastgesteld, welke „geharmoniseerd” zijn, d.w.z. welke op gelijke of nagenoeg gelijke hoogte liggen. Aangezien het douanegebied van de Kolen- en Staalgemeenschap niet omvat de met de Europese

Economische Gemeenschap geassocieerde, buiten Europa liggende landen en gebieden, bedoeld in artikel 131 van het E.E.G.-Verdrag, worden de voor K.S.G.-produkten vastgestelde invoerrechten niet verlaagd ten aanzien van importen uit die landen en gebieden. Ter zake moge worden gewezen op het bepaalde bij artikel 232, eerste lid, van het E.E.G.-Verdrag.

Evenmin heeft de verlaging met 10 pct. betrekking op de goederen, welke onder de werkingsfeer vallen van het Euratom-Verdrag, noch uiteraard op die, welke krachtens de Nederlands-Belgisch-Luxemburgse douane-overeenkomst in het onderlinge verkeer tussen de drie landen van invoerrecht zijn vrijgesteld.

Ad b. Artikel 94 van het Euratom-Verdrag draagt de Lid-Staten op het gemeenschappelijke douanetarief voor de z.g. Euratomprodukten vast te stellen overeenkomstig de volgende bepalingen:

1. Voor de produkten, voorkomende op de bij het verdrag behorende lijst A 1, wordt het gemeenschappelijk douanetarief vastgesteld op het laagste tarief, dat op 1 januari 1957 in één der Lid-Staten werd toegepast.

2. Voor de produkten, voorkomende op de bij het verdrag behorende lijst A 2, wordt het gemeenschappelijk douanetarief vastgesteld door onderhandelingen tussen de Lid-Staten. Indien voor sommige van deze produkten vóór 1 januari 1959 geen overeenstemming mocht worden bereikt, zal de Raad van Ministers van Euratom de desbetreffende douanetarieven vaststellen met gekwalificeerde meerderheid van stemmen en op voorstel van de Euratomcommissie.

In verband met het vorenstaande hebben in 1958 onderhandelingen plaatsgevonden tussen vertegenwoordigers van de Lid-Staten. Deze onderhandelingen hebben geleid tot de totstandkoming van een tweetal overeenkomsten, welke op 22 december 1958 te Brussel mede voor Nederland zijn ondertekend en welke goedkeuring in artikel 2 van het onderhavige wetsontwerp is voorzien.

Ter toelichting van deze overeenkomsten moge het volgende dienen.

Overeenkomst lijst A 1

Voor de produkten, vermeld in de lijst A 1, is bij artikel 1 van de desbetreffende overeenkomst een gemeenschappelijke tariefnomenclatuur vastgesteld, welke is gebaseerd op de Tariefnomenclatuur van Brussel-1955. Tevens is daarbij het gemeenschappelijke douanetarief vastgesteld op het peil, dat is aangegeven in artikel 94 van het verdrag.

Aangezien met betrekking tot de wijze, waarop wijzigingen in de overeenkomst en in het daarbij behorende gemeenschappelijke douanetarief tot stand dienen te komen, verschil van

mening bleek te bestaan, is in artikel 2 van de overeenkomst vastgelegd, dat deze na 1 januari 1959 kan worden gewijzigd volgens een overeenkomstig de bepalingen van het Euratom-Verdrag vast te stellen procedure.

Artikel 3 van de overeenkomst vindt zijn grond in de omstandigheid, dat de tarieven van de Beneluxlanden en Italië op het tijdstip van de totstandkoming van de overeenkomst nog niet waren aangepast aan de Tariefnomenclatuur van Brussel-1955. Die aanpassing heeft inmiddels plaatsgevonden.

Overeenkomst lijst A 2

Ten aanzien van de produkten, opgenomen in lijst A 2, moest niet alleen een gemeenschappelijke tariefnomenclatuur worden uitgewerkt, doch diende tevens de hoogte van het gemeenschappelijke douanetarief te worden vastgesteld. De Nederlandse onderhandelaars hebben zich daarbij op het standpunt gesteld, dat gestreefd moest worden naar zo laag mogelijke tarieven voor de desbetreffende produkten en dat in ieder geval voorkomen diende te worden, dat de tarieven hoger zouden komen te liggen dan het rekenkundige gemiddelde van de tarieven der Lid-Staten. Dit doel is vrijwel geheel bereikt. Alle tarieven liggen beneden het rekenkundige gemiddelde. Voor enkele produkten zijn de tarieven hoger dan de Beneluxtarieven; voor een aantal andere produkten echter lager. Voorts is overeengekomen, dat voor een aantal produkten het gemeenschappelijke tarief voor een aantal jaren geheel of gedeeltelijk zal zijn geschorst. De Regering acht dit resultaat, mede gezien de in het algemeen hoge tarieven van Frankrijk en Italië, niet onbevredigend.

Aangetekend zij nog, dat de Lid-Staten te zijner tijd zullen beslissen of en in welke mate de schorsing van het gemeenschappelijke douanetarief zal worden gehandhaafd (artikel 2 van de overeenkomst).

De overige artikelen van deze overeenkomst komen overeen met die van de overeenkomst inzake de produkten van lijst A 1.

In verband met vorenstaande uit het Euratom-Verdrag voortvloeiende verplichtingen moeten de op de lijsten A 1 en A 2 vermelde goederen afzonderlijk worden vermeld in het tarief van invoerrechten en moeten de voor die goederen vastgestelde invoerrechten in dat tarief worden opgenomen.

Met het oog op de wijzigingen van het Beneluxtarief, welke in verband daarmee nodig waren, is op 29 juli 1959 te 's-Gravenhage een protocol gesloten bij de Nederlands-Belgisch-Luxemburgse douane-overeenkomst (*Trb.* 1959, 128).

In het kader van het E.E.G.-Verdrag zou voorts het invoerrecht op wijn, te beginnen met 1 januari 1959, trapsgewijs verdwijnen. In de memorie van toelichting ¹⁾ op de wet van 31 december 1958 (*Stb.* 653), houdende goedkeuring en uitvoering van het op 11 december 1958 te 's-Gravenhage gesloten protocol bij het verdrag van 18 februari 1950 tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht (*Stb.* 1951, 215), zijn de redenen vermeld, welke aanleiding hebben gegeven het invoerrecht op wijn, voor zover dat in wezen een accijns is, om te zetten in een accijns. In verband met die omzetting is op 11 december 1958 te 's-Gravenhage een protocol gesloten bij de Nederlands-Belgisch-Luxemburgse douane-overeenkomst (*Trb.* 1958, 164), ingevolge hetwelk het geldende invoerrecht op wijn zal worden verlaagd met de bedragen, welke als accijnzen zullen worden geheven. Op de aldus verlaagde invoerrechtenbedragen moeten met ingang van 1 januari 1959 de in artikel 14 van het E.E.G.-Verdrag bedoelde reducties worden toegepast ten aanzien van de importen in de Beneluxlanden uit andere tot de E.E.G. behorende gebieden.

De te treffen maatregelen ter uitvoering van het E.E.G.-Verdrag zowel als van het Euratom-Verdrag hebben onderwerp van bespreking uitgemaakt in de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen, die omtrent de gesloten protocollen de nodige voorstellen aan de Ministers van Buitenlandse Zaken van de drie Beneluxlanden heeft gedaan.

¹⁾ Zie wetsontwerp 5395, stuk nr. 3.

Voorts heeft overleg plaatsgevonden met vertegenwoordigers van de Regeringen van België, Luxemburg, Frankrijk, de Bondsrepubliek Duitsland en Italië.

Door verschillende omstandigheden heeft de voorbereiding van het onderhavige ontwerp van wet tot het leedwezen van de ondergetekenden meer tijd in beslag genomen dan aanvankelijk was te voorzien. Het laat zich niet aanzien, dat deze omstandigheden zich in de toekomst weder zullen voordoen.

Toelichting op de artikelen

Artikel 1 strekt tot goedkeuring van de evengenoemde protocollen.

Artikel 2 strekt tot goedkeuring van de hiervóór genoemde overeenkomsten inzake de vaststelling van een gemeenschappelijk douanetarief voor de z.g. Euratomprodukten.

Na hetgeen hiervoor onder *Algemeen* is vermeld, behoeven de protocollen en de overeenkomsten geen afzonderlijke toelichting.

De beide protocollen zullen evenals het douaneverdrag, waarvan zij integrerend deel uitmaken, alleen voor Nederland gelden.

De beide overeenkomsten bevatten geen bepaling inzake hun territoriale werkingssfeer. De ondergetekenden zijn van oordeel, dat zij, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, evenals het Euratom-Verdrag voor Nederland en Nederlands Nieuw-Guinea dienen te gelden. Wat laatstgenoemd gebied betreft, heeft deze gelding intussen slechts formele betekenis.

Artikel 3 beoogt de in artikel 2, derde lid, van de wet van 1 augustus 1947 (*Stb.* H 282) vereiste goedkeuring te bewerkstelligen van een viertal Koninklijke besluiten, nl.:

- a. het Besluit uitvoeringsmaatregelen E.E.G. 1959-I;
- b. het Besluit uitvoeringsmaatregelen E.E.G. 1959-II;
- c. het Besluit uitvoeringsmaatregelen Euratom 1959-I;
- d. het Besluit uitvoeringsmaatregelen Euratom 1959-II.

Een afdruk van de *Staatsbladen*, waarin deze besluiten zijn geplaatst, is als bijlage I bij deze memorie gevoegd.

Ter toelichting van de onderscheiden besluiten moge het navolgende dienen:

a. Besluit uitvoeringsmaatregelen E.E.G. 1959-I.

Artikel 1 van het besluit omvat de hiervóór onder *Algemeen* bedoelde vermindering van de invoerrechten. In het eerste lid is aangegeven in welke gevallen de vermindering moet worden toegepast. De artikelen 9, tweede lid, en 133, eerste en tweede lid, van het E.E.G.-Verdrag vormen hiervoor de grondslag. Deze vermindering moet volgens artikel 14, eerste lid, van het verdrag worden toegepast op de invoerrechten, welke op 1 januari 1957 van toepassing waren. Aangezien sinds dat tijdstip het Beneluxtarief van invoerrechten (behalve ten aanzien van onder de werkingssfeer van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vallende goederen) niet is gewijzigd, kan derhalve de vermindering geschieden op basis van de in het tarief vermelde heffingen, met dien verstande, dat de vermindering ten aanzien van een tweetal produkten (thee en citrusfruit) moet geschieden op basis van de op 1 januari 1957 in feite geheven invoerrechten. De invoerrechtenheffing ten aanzien van de evenbedoelde twee produkten geschiedt namelijk naar een verminderd bedrag als gevolg van maatregelen, waarbij de heffing van invoerrechten gedeeltelijk is opgeschort of geschorst.

Het derde lid houdt een daartoe strekkende bepaling in.

Met betrekking tot het vierde lid moge zijn verwezen naar hetgeen hiervoor onder *Algemeen* is opgemerkt.

Artikel 2 bepaalt wat moet worden verstaan onder „zich bevindend in het vrije verkeer”. Deze met de desbetreffende verdragsbepalingen overeenkomende definitie is bepalend voor het al dan niet toepassen van de invoerrechtenvermindering in

het onderlinge goederenverkeer tussen de gebieden van de gemeenschap.

Artikel 3 bindt de toepassing van de verlaging met 10 pct. aan door de Minister van Financiën vast te stellen voorschriften. Als bewijsmiddel, aan de hand waarvan zal moeten worden aangetoond, dat de invoerrechtenvermindering kan worden toegepast, is in overleg met vertegenwoordigers van de Lid-Staten der E.E.G. een certificaat ontworpen. In de deelnemende landen zijn op dit punt gelijke instructies gegeven.

Artikel 4 beoogt aan de Minister van Financiën de bevoegdheid te verlenen, zo nodig uitvoeringsmaatregelen te treffen. Hierbij is met name gedacht aan maatregelen ter uitvoering van de bepalingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, van het besluit. Deze bepalingen moeten worden vastgesteld door de commissie, bedoeld in artikel 4 van het E.E.G.-Verdrag, terwijl de uitvoering daarvan in handen van de nationale douaneadministraties zal moeten worden gelegd.

b. Besluit uitvoeringsmaatregelen E.E.G. 1959-II.

Artikel 1 behelst het nieuwe tarief van invoerrechten op wijn. Ter toelichting van de hoogte van de nieuwe invoerrechten is in bijlage II bij deze memorie een overzicht gegeven van de thans bestaande invoerrechtenheffingen op wijn, van de ontworpen accijnsheffingen en van de verschillen tussen deze twee groepen van heffingen, welke verschillen als nieuwe invoerrechten zullen moeten gaan gelden.

c. Besluit uitvoeringsmaatregelen Euratom 1959-I.

Artikel 1 omvat de wijzigingen van het tarief van invoerrechten, welke zijn opgenomen in het hiervóór genoemde protocol. In de nieuwe redactie zijn de onderverdelingen van de verschillende tariefposten zodanig opgesteld, dat de *niet* op de lijsten A 1 en A 2 vermelde goederen en de goederen, welke *wel* op die lijsten zijn vermeld, afzonderlijk zijn opgenomen.

Artikel 2 behelst — onder aanduiding van de tariefposten en de tariefpostonderverdelingen, waaronder zij moeten worden ingedeeld — de goederen, welke op de lijsten A 1 en A 2 zijn vermeld.

Artikel 3 bevat de vrijstelling van invoerrechten voor goederen in het onderlinge verkeer tussen de Euratomlanden.

De *artikelen 4 en 5* komen overeen met de artikelen 2 en 3 van het sub *a* genoemde besluit. Naar de toelichting op die artikelen moge zijn verwezen.

d. Besluit uitvoeringsmaatregelen Euratom 1959-II.

Artikel 1 bepaalt ten aanzien van welke goederen de heffingen, voorzien in het tarief van invoerrechten, zoals dat is gewijzigd bij het onder letter *c* genoemde besluit, tijdelijk niet of slechts gedeeltelijk worden geheven.

Artikel 2 geeft de periode aan, gedurende welke de in artikel 1 bedoelde schorsingen van de heffing van invoerrechten zullen gelden.

Artikel 4 van het ontwerp van wet geeft de mogelijkheid om de maatregel tot schorsing van de heffing van invoerrechten op de produkten, genoemd in het Besluit uitvoeringsmaatregelen Euratom 1959-II, ook na 31 december 1963 bij Koninklijk besluit voort te zetten, dan wel vóór dat tijdstip de schorsing geheel of gedeeltelijk in te trekken. Zoals hiervóór onder *Algemeen* is opgemerkt, betreft het hier een maatregel, welke in het kader van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie is getroffen. In verband daarmee zal de periode, gedurende welke de schorsing zal gelden, voor alle Euratomlanden gelijk moeten zijn.

De Staatssecretaris van Financiën,
VAN DEN BERGE.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Minister van Economische Zaken,
J. W. DE POUS.

De Minister van Landbouw en Visserij,
V. G. M. MARIJNEN.